

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1503/2019
30.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Душан Црномарковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ... и ВВ из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији првотуженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 136/19 од 16.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 30.05.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ББ из ..., изјављеног против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 136/19 од 16.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 136/19 од 16.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 136/19 од 16.01.2019. године, одбијене су жалбе тужених и тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 2155/17 од 26.06.2018. године, којом су тужени обавезани да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора за период од 01.10.2014. до 31.08.2015. године износе са затезном каматом као и износе на име обрачунате затезне камате ближе означене у изреци првостепене пресуде. Обавезан је друготужени да тужиоцу за период од 01.09.2015. до 31.10.2017. године исплати на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и трошкова регреса за коришћење годишњег одмора износе са затезном каматом као и износе на име обрачунате затезне камате ближе означено у изреци првостепене пресуде. Одбијен је предлог тужених за прекид поступка и приговор стварне ненадлежности. Тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 74.227,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену првотужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује и с позивом на члан 404. став 1. ЗПП због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији првотуженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса ни за уједначавањем судске праксе, као ни новим тумачењем права, јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за изузетно дозвољеном ревизијом првотуженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог оброка поднета је суду дана 01.11.2017. године.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, у коме је ревизија увек дозвољена, већ на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора од 55.505,20 динара очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић